

«ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ»

Κοινωνική μέριμνα, ώρα μηδέν...

Του Χατζή
Χατζηευθυμίου
δημάρχου Ροδίων

Ο,τι λάμπει, δεν είναι κατ' ανάγκην χρυσός – αλλιώς δεν θα υπήρχαν κίβδηλα νομίσματα και κατ' επέκταση κίβδηλες πολιτικές θεωρίες και πράξεις, όπως και απατηλές συμπεριφορές και λειτουργίες, με στόχο την υφαρπαγή των ψήφων των πολιτών.

Πίσω από τις λαμπερές βιτρίνες της Ρόδου, σ' ολόκληρο το νησί, υπάρχουν συνάνθρωποί μας που αγκομαχούν για να επιβιώσουν, κυριολεκτικά μέσα στη φτώχεια και την ανέχεια. Και δυστυχώς δεν πρόκειται για έναν μικρό αριθμό συμπολιτών μας, αλλά για πολυπληθείς ομάδες, με διαφορετικά προβλήματα που στο σύνολό τους συνθέτουν ένα πολύ μεγάλο κοινωνικό στρώμα.

Οι άνθρωποι αυτοί προσπαθούν να επιβιώσουν κάτω από πρωτόγονες συνθήκες, στερούμενοι, πολλές φορές και τα στοιχειώδη. Είναι συμπολίτες μας, ροδίτες και «ξένοι» της διπλανής πόρτας. Κι' όμως είναι ξεχασμένοι, περιμένοντας κάθε μέρα με καρτερία και αγωνία μια φιλανθρωπία, μια ανέλπιστη βοήθεια, μέχρι να ξημερώσει η επόμενη μέρα, για να ξαναζήσουν τα ίδια, σ' ένα δρομολόγιο χωρίς ελπίδα, χωρίς κανένα φως, χωρίς ένα σημάδι εξόδου από το σκοτάδι και τη μίζερη ζωή τους, όπου βρέθηκαν για διάφορους λόγους, πολλές φορές χωρίς δική τους υπαιτιότητα.

Είναι πολλές οι κατηγορίες των αναξιοπαθούντων συμπολιτών μας, είναι μια δεινή πραγματικότητα, ένα υπαρκτό φαινόμενο καταισχύνης, που δεν μας τιμά ούτε ως άτομα, ούτε ως κοινωνία.

Η κάθε κατηγορία των αναξιοπαθούντων συμπολιτών μας έχει τα δικά της χαρακτηριστικά, αλλά εκείνο που έχει ΤΩΡΑ σημασία είναι η δημιουργία υποδομών κοινωνικής μέριμνας και αλληλεγγύης, υποδομές ισχυρές και σε μόνιμη βάση, ικανές να αγκαλιάσουν όλους αυτούς τους ανθρώπους και χωρίς φειδώ σε μέσα και χρήμα να τους ανασύρει στο φως του ήλιου, να αποκαταστήσει την αξιοπρέπειά τους να τους ξαναδώσει την υπόσταση που δικαιούνται ως άνθρωποι.

Αυτή η μέριμνα είναι δικαίωμά τους και ταυτόχρονα δική μας υποχρέωση. Αυτοί οι μονίμως χειμαζόμενοι συμπολίτες μας δεν είναι άγνωστοι. Είναι γνωστοί στις γειτονιές της πόλης και στα χωριά μας. Είναι πλέον ανώφελο να υποκρινόμαστε ότι δεν γνωρίζουμε, δεν πείθουμε κανέναν όταν προσποιούμεθα ότι πέσαμε ξαφνικά από τα σύννεφα.

Στην πόλη και τα χωριά μας υπάρχουν κάποιες υποδομές που παρέχουν μικρές δόσεις συνδρομής και συμπαράστασης στους φτωχούς, τους ασθενείς, τους ανήμπορους, τους μοναχικούς συνανθρώπους μας. Αλλά, ας μην γελιόμαστε, όλα όσα γίνονται είναι ανεπαρκέστατα και πολλές φορές με μορφή αναξιοπρεπούς φιλανθρωπίας.

Δεν έχω καμιά απολύτως πρόθεση να εκμεταλλευτώ προεκλογικά τους συμπολίτες μας που υποφέρουν καθημερινά, ξεχασμένοι και από την Πολιτεία και από όλους μας – είναι εφιαλτικοί και απαράδεκτοι τέτοιοι νοσηροί, υστερόβουλοι υπολογισμοί. Αποστρέφομαι όλους εκείνους που όποτε γίνονται εκλογές (κάθε μορφής), μεταμορφώνονται σε ...φιλάνθρωπους και μεταχειριζόμενοι απίστευτες τιποτένιες μεθόδους, γυρίζουν την πόλη και τα χωριά για να υποκλέψουν τις ψήφους εκείνων που δοκιμάζονται. Είναι όλοι τους γνωστοί...

Υπάρχουν, βεβαίως, κι' εκείνοι που με την καρδιά και τη συνείδησή τους βοηθούν πολλούς συμπολίτες μας με διάφορους τρόπους. Αλλά αυτοί οι ενσυνείδητοι πολίτες δεν μιλούν, δεν διατυμπανίζουν τις καλές πράξεις τους, δεν διαλαλούν σε τηλεοπτικές εκπομπές και εφημερίδες την όποια προσφορά τους. Αυτό είναι που έχει αξία γιατί δεν στοχεύουν ούτε στην προσωπική τους προβολή ούτε στην αρπαγή ψήφων. Αυτοί οι συμπολίτες μας δικαιούνται τον δημόσιο έπαινο, αλλά κι' αυτόν ακόμα, με σεμνότητα τον αρνούνται. Ολοι οι άλλοι είναι σαλτιμπάγκοι, που όχι μόνο δεν κοσμούν την κοινωνία μας, αλλά τη στιγματίζουν με τα πιο μελανά χρώματα.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ, όμως, των αναξιοπαθούντων συμπολιτών μας είναι υπαρκτό και ως δήμαρχος Ροδίων έχω υποχρέωση να το κοιτάξω κατάματα και όχι να το κουκουλώσω. Έτσι αισθάνομαι, έτσι το νοιώθω να με καίει και γι' αυτό έχω υποχρέωση, ως άνθρωπος που συμπονά, να το αντιμετωπίσω στα πλαίσια του ενιαίου Δήμου της Ρόδου. Δεν έχει σημασία ποιοι και πόσοι από τους στερημένους και δοκιμαζόμενους, θα με ψηφίσουν. Σημασία έχει η εκπλήρωση ενός ύψιστου χρέους, στα πλαίσια του εγχειρήματος «Καλλικράτης».

Η δύσκολη πραγματικότητα που βιώνουμε, αλλά και οι καθόλου ευοίωνες προοπτικές που διανοίγονται, θα οδηγήσει, κατά τη γνώμη μου, σε μεγάλη αύξηση του αριθμού των συμπολιτών μας που θα βρεθούν σε συνθήκες βιοποριστικών αναγκών και αδυναμίας να ανταπεξέλθουν στις καθημερινές απαιτήσεις. Ήδη είναι ορατά τα σημάδια της πτώσης του βιοτικού επιπέδου και της δημιουργίας μιας νέας κατηγορίας νεόπτωχων.

Μακάρι να διαψευσθώ, αλλά είναι προτιμότερο να παίρνουμε εγκαίρως μέτρα, παρά να βρισκόμαστε ξαφνικά εγκλωβισμένοι στο «στερνή μου γνώση να σ' είχα πρώτα».

Η γνώση, μαζί με όλες τις πτυχές του οξυμμένου κοινωνικού προβλήματος στο οποίο αναφέρομαι σήμερα, υπάρχουν. Γι' αυτό και δεν θα έχουμε καμιά απολύτως δικαιολογία εάν δεν οργανωθούμε και δεν πάρουμε εγκαίρως όλα τα απαραίτητα μέτρα.

Ο σχεδιασμός ο δικός μας στηρίζεται στη δημιουργία ενός Αυτόνομου Φορέα Κοινωνικής Μέριμνας που θα καλύπτει όλο το φάσμα των αναγκών των αναξιοπαθούντων συμπολιτών μας. Στον εν λόγω Φορέα θα ενσωματωθούν όλες οι σημερινές μορφές προνομιακών υποδομών που υπάρχουν στον Δήμο Ροδίων και στους καταργούμενους Δήμους, θα στελεχωθεί με προσωπικό των αναγκαίων ειδικοτήτων και θα έχει γενναία χρηματοδότηση από πόρους του Δήμου, αλλά και Ευρωπαϊκά κοινωνικά προγράμματα που μέχρι τώρα διαχειρίζεται το κράτος, αλλά ασυντόνιστα, απρογραμμάτιστα και φυσικά χωρίς τα επιθυμητά και αναγκαία αποτελέσματα.

Η οικονομική κρίση που μαστίζει σχεδόν το σύνολο των πολιτών μας οδηγεί αναπόφευκτα σε ανατροπές συγκεκριμένων σημείων του «Καλλικράτη» αναφορικά με το μέγιστο ζήτημα της Κοινωνικής Πρόνοιας. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσονται και τα προγράμματα «Βοήθεια στο Σπίτι» και οι βρεφονηπιακοί σταθμοί, καθώς οι οικογενειακοί προϋπολογισμοί έχουν πέσει έξω, η ανεργία φουντώνει, οι μισθοί και οι συντάξεις μειώνονται.

Γίνεται λοιπόν κατανοητό, ότι το κεφάλαιο της Κοινωνικής Πρόνοιας, αποτελεί κορυφαίο ζήτημα για το σύνολο της κοινωνίας μας, ειδικά της ροδιακής κοινωνίας, αν θέλει να είναι πραγματικά πολιτισμένη και όχι μόνο κατ' όνομα.

Το γεγονός ότι στην πόλη της Ρόδου λειτουργεί το λεγόμενο συσσίτιο, συνεχώς από την εποχή του αείμνηστου δημάρχου Μιχαήλ Πετρίδη, σημαίνει, κατά την άποψή μου, ότι δεν κατορθώσαμε να εξαλείψουμε το πρόβλημα των αναξιοπαθούντων συμπολιτών μας, παρά την ανάπτυξη που σημειώθηκε σε πολλούς άλλους τομείς και τη σημαντική βελτίωση του βιοτικού επιπέδου μεγάλων κοινωνικών στρωμάτων. Και να τώρα, ύστερα από μισό αιώνα που το πρόβλημα διογκώνεται.

Βεβαίως, τα προβλήματα δεν μπορεί να εξαλειφθούν ποτέ σε καμιά κοινωνία, ακόμη και στις πλέον ακμάζουσες, αλλά όταν δεν καταβάλλουμε συνεχείς προσπάθειες για την αντιμετώπισή τους, μοιραία θα μεγαλώνουν και θα συμπαρασύρουν όλο και μεγαλύτερο αριθμό συμπολιτών μας. Και η δική μας στόχευση, με τη στήριξη του ροδιακού λαού, αυτή θα είναι.

Θα προχωρήσουμε με ισχυρή πολιτική βούληση, με αποφασιστικότητα και μακροχρόνιο σχεδιασμό. Οι καιροί είναι δύσκολοι και έχουμε χρέος

συνείδησης να προτάξουμε το καυτό και, σήμερα ανεπαρκές, σύστημα Κοινωνικής Πρόνοιας.

Είναι δικό μου προσωπικό στοίχημα, αλλά και όλων όσων μετέχουν στην παράταξη «Νέα Ρόδος» που διεκδικεί τη ψήφο του ροδιακού λαού. Όταν από την πολιτική απουσιάζουν οι ανθρώπινες ευαισθησίες τότε ευδοκιμεί η ευημερία των αριθμών και η δυστυχία των ανθρώπων.

Η «Νέα Ρόδος» αποτελεί ανατολή, δεν είναι δύση. Ανατολή για ένα καλύτερο αύριο, χωρίς πονηρούς υπολογισμούς και μετρήσεις πολιτικού κόστους.